

Händelseförlopp Franska Revolutionen.

Ludvig XVI tvingas sammankalla Generalständerna, Parlamentet i Maj 1789.

Detta för att få ordning på Frankrikes akuta problem.

(Se Varför blev det revolution i Frankrike.)

Generalständerna, bara adliga representanter vägrar att lyda Kungen.

Plus de utesluter medelklassen, Det Tredje Ståndet, från sin församling.

Tredje Ståndet som var både emot Kungen och emot Adeln bildar sin egen församling, Nationalförsamlingen.

Kungen svarar med att försöka utesluta Tredje Ståndet och först gå på Adels väg.

Eden i Bollhuset blir svaret, Nationalförsamlingen samlas helt enkelt i en annan lokal och utropar sig som det sanna och enda parlamentet. Om man inte får vara med i klubben, bilda en egen är svaret alltså.

Stormningen av Bastiljen plus det faktum att de flesta i Paris stödjer Nationalförsamlingen tvingar Kungen att lyssna på folket.

Åtminstone just nu...

Nationalförsamlingen tvingar alltså sig till makten och genomför till att börja med ett antal reformer, bl a Deklarationen om de Mänskliga Rättigheterna antas.

Ekonomiska reformer som gynnade borgerligheten i städerna genomfördes.

MEN problem återstår:

1. Kungen finns fortfarande kvar. Ska han avskaffas eller ges begränsad makt?
2. Utländska kungar vill inte att revolutionen ska lyckas.
3. Adeln är långt ifrån besegrad.

Nationalförsamlingen kommer att innehålla olika politiska klubbar, partier som kommer att ha olika uppfattningar om hur man ska lösa dessa problem.

Den mest inflytelserika klubben kommer Jakobinerklubben att bli.

Den leds först av av killen på bilden, Mirabeau.

Mirabeau är företrädare för att man ska behålla Kungen och att man ska göra som i England och begränsa Kungens makt och ge makten till Parlamentet, Nationalförsamlingen.

Mot Mirabeau står De Radikala, de vill avskaffa kungadömet helt och hållet och införa Republik.

När Mirabeau dör så blir situationen kritisk för Kungen. Det folk inte visste var att Kungen och Mirabeau hade samarbetat ganska rejält och kungen visste att så länge Mirabeau styrde så var han säker.

De radikala får mer och mer inflytande i Nationalförsamlingen.

Kungen bestämmer sig för att fly i juni 1791.

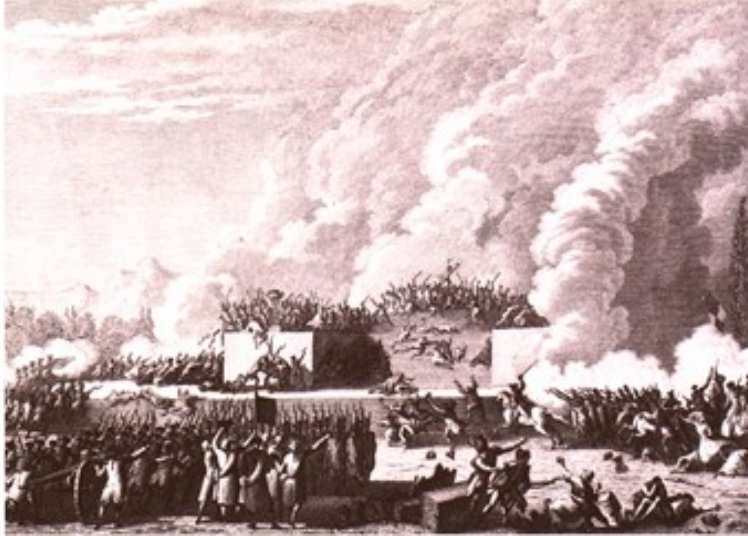
Jobbet att organisera
Flykten tas av svensken
Axel von Fersen.

Älskare till franska
drottningen Marie
Antoinette och trligtvis far
till en av prinsarna.

Flykten stoppas vid den Belgiska gränsen i det lilla samhället Varennes,
en revolutionär krögare känner igen kungen.

Kungen förs tillbaka till Paris och nu börjar radikalerna få vatten på sin
kvarn.

Kungen är alltså tillbaka i Paris, nu ser radikalerna sin chans, de samlas i juli 1791 på Marsfältet för att kräva kungens avgång och republikens införande.

Det slutar i en massaker där många radikaler dör, kallad Massakern på Marsfältet.

Detta kan egentligen bara leda till två saker:

- 1) Radikalerna slås ner och försvinner ut ur historien som förlorare.
- 2) Radikaler får vatten på sin kvarn och kan använda Marsfältet i propagandasyfte och visa på att Revolutionen har mäktiga och svinaktiga fiender som mördar och lever buse.

Alternativ nr 2 vinner. Framträder en ledare Robespierre.

NU övergår den Franska Revolutionen till att bli det blodiga skräckvälde vi ofta kännetecknar revolutionen med.

Anledningen är att man fortfarande två år efter revolutionen dras med samma problem som Kungen hade gjort innan.

Lösningen blir att Robespierre och hans män börjar leta efter dåliga ursäkter till varför det går så dåligt för Frankrike fortfarande.

Två orsaker hittas:

Kungen försöker aktivt att förstöra för revolutionen, han måste stoppas.

Utländska agenter och kungar försöker förstöra revolutionen.

Krig emot revolutionens fiender blir alltså svaret.

Man börjar med att dra in Frankrike i ett krig emot Preussen och Österrike.

Det går åt fanders redan från början.

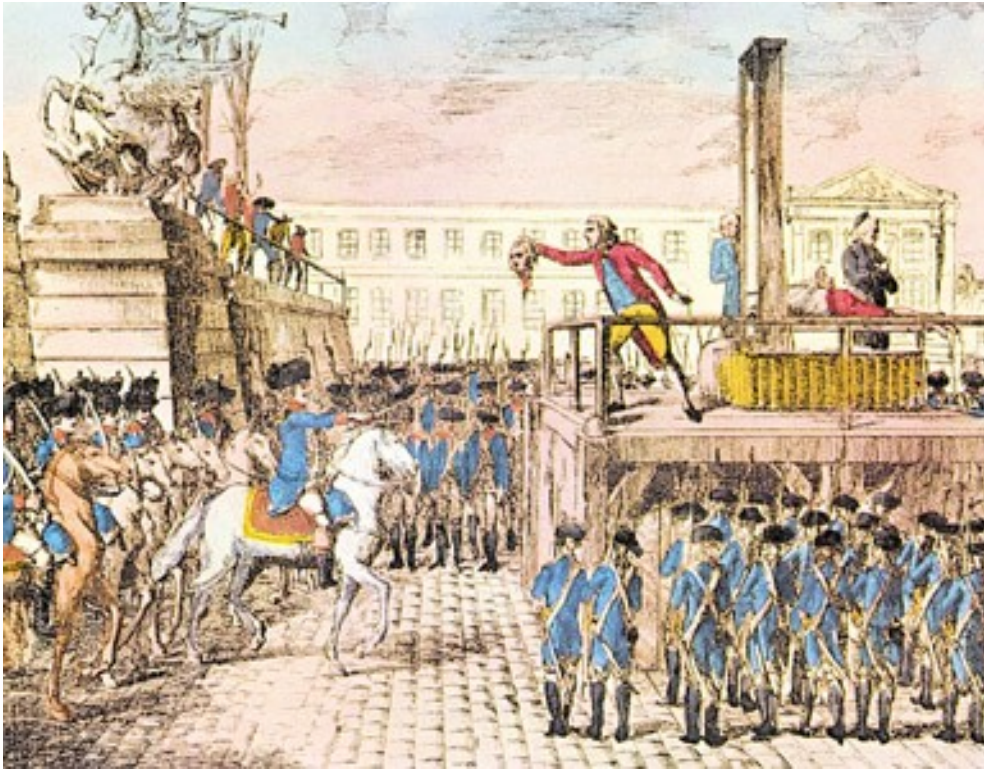
Revolutionens män skyller på fiender inom Nationalförsamlingen, framförallt de som var emot radikalerna från början, men också emot adelsmän och alla anhängare till Kungen.

Utrensningar börjar inom Nationalförsamlingen och under en dag i september 1792 så mördas 1400 fångar. De mördas eftersom de ju är fiender till revolutionen, annars hade de ju inte suttit i fängelse.

Kungafamiljen arresteras och sätts i fängelse under sommaren 1792.

Den svenske kungen och hans Axel von Fersen förvärrar situationen med att sprida ett flygblad i Paris som uppmanar folket att försvara kungafamiljen, annars ”om så mycket som ett hår kröks på deras huvud” så ska de få med den svenska armén att göra.

Detta används som bevis för att Ludvig XVI konspirerar med Frankrikes fiender.

Den 22 september 1792 utropas den nya republiken, ny tideräkning införs. Krigslyckan har vänt efter slaget vid Valmy, och Robespierre och grabbarna kan börja ta i tu med kungen.

I November hittar man brev som bevisar att Mirabeau och Kungen konspirerat och det blir startskottet till nästa utrensningståg.

Den 20 januari 1793 döms Ludvig XVI till döden med en rösts övervikt.

Den 21 januari avrättas kungen. Den 16 oktober ligger Marie Antionette och tittar på den fallande bilan.

Skräckväldet rasar vidare, inte ens Robespierre går säker, han avrättas utan rättegång 1794.

Krigen rasar vidare, med framgångar för fransmännen.

Främst tackvare den unge lovande generalen Napoleon Bonaparte, men mer om honom senare.